

Święta Panno

m.

1. Świę - ta Pan - no, Tyś nad wszys - tkie czyst - sza dzie - wi - ce,
Któ - rej da - rem Ró - żań - co - we są ta - je - mni - ce.

Wszak z sa - me - go znać I - mie - nia, że chcesz ła - ski

do zba - wie - nia dać, kto Ci słu - ży.

2. Uciekam się do Twojej łaski i ja niegodny,
Użyj proszę z darów Twoich mej duszy głodnej:
Niechaj w grzechu nie umiera,
Wszakże skarb się tu otwiera,
Całemu światu.
3. Żywisz wszystkich boś Królowa i Pani miła,
Wszak Monarchę niebieskiego tyś wykarmiła;
A cóż stworzenie mizerne,
Gdy obrócisz miłosierne
Ku niemu oczy.
4. Lubo wiem że gorzej jeszcze niżli łoś żyłem,
Gdy na świecie ciężkich grzechów dość popełniłem:
Ciałom tylko miał w wygodzie,
A dusza była o głodzie,
Ach nieszczęśliwa.
5. Jednak ufam iż mię przyjmiesz, jest tyle cudu,
Przez Różaniec ratowałaś tak wiele ludu,
Choć nie z zasług to z afektu,
Kto się udał do respektu
Twego a szczerze.
6. Pokaż litość, tego żebrze mdlejąca dusza,
Którą znana dobroć Twoja ku Tobie wzrusza:
Hej! zmiłuj się, ratuj onę,
Przez Różańcową koronę
Nie daj jej zginąć.
7. Proś Syna wszystko uczyni dla Twojej miłości,
Niech drogim ran swych balsamem orzeźwi mdłości:
Niech tym chlebem, w którym święta
Krew jest z ciałem wraz zamknięta
Wiecznie nasyci.
8. Oddaję się Twojej opiece Pani łaskawa,
Abym słuował Syna Twego świętego prawa:
Dodaj siły, a me życie
Niech ci służy należycie,
Przez całe wieki.
9. Któż mi znajdzie tak dobrego na świecie Pana?
Jak Marya Różańcowa niepokalana:
Niech jej każdy chwaleń śpiewa,
Bo nas karmi i odziewa,
Nieba Królowa.
10. Karmisz w życiu dobrodziejstwem, dajże i w śmierci
Mieć Cię w sercu z Twoim Synem wraz i w pamięci:
Niech w skonaniu, każdy i ja
Grzesznik ma imię Marya,
Jezus i Józef.